

S Y N G M E G H J E M

EVENPÉ

TI TEKSTER. ET UTALL AV SKJEBNER.

Jeg ønsker med dette å gjøre som Pastor Schartum skriver i sitt forord,- å lede sjømannens sinn og hjerter inn i de mange hjem. Jeg vil fortelle deg en historie om et folk som har levd mesteparten av sitt liv på havet, fraktskip som fiskerbåt. En historie om mennesker som har forlatt sine familier og satt sjøbein for å tjene penger, uten å vite når, eller om de ville se hverandre igjen. Sjøen har som du vet alltid vært en viktig vei for både handel og annen transport, men den har definitivt krevd sine offer. Mange kunne ikke svømme, og levde i konstant redsel for hva sjøen kunne komme til å gjøre mot dem, og så på døden som en redning fra et liv i utrygghet. Jeg velger derfor å være ærlig og upolert for å kunne dele den brutaliteten og desperasjonen jeg opplever selv. Jeg tenker spesielt på de vi ser som flykter fra sine hjem i dag og velger sjøen som redningsplanke i håp om å finne et trygt sted de kan leve med familiene sine.

Ti tekster – et utall av skjebner. Syng meg hjem.

Oslo, 16 okt 2015

Even

Syng mig hjem!

Norske sjømænds sangbog

udgivet af

Pastor Schartum.

3dje oplag (20—30 tusind).

Print Robert
Schartum

Kristiania.
Olaf Norlis forlag
1916.

Forord.

For at afhjælpe den stærkt følte mangel af en tidsmæssig sangbog for vore sjømænd ved de forskellige møder og fester iland og i de ledige timer ombord er det, at nærværende samling fremkommer. Det er mit haab, at de valgte sange vil findes at være sandt kristelige og sundt menneskelige og nationale. Af danske og svenske sange er medtaget en del velkjendte, som indeholder tanker og tilskyndelser til et godt menneskeliv, for derved ogsaa at fremme et godt samliv og samarbeide mellem de skandinaviske »brødre paa havet«.

Et foreløbig udkast til denne samling blev gennemset af sjømandspresterne F a s m e r D a h l, Birkeland og Ottesen, og for al deres dygtige og værdifulde bistand — pastor Dahl særlig med hensyn til den systematiske ordning — aflægger jeg herved min hjertelige tak. Det endelige udkast er gennemgaaet og godkjendt af en komité, valgt af og indenfor Sjømandsmissionens hovedstyre.

Maatte saa denne sangbog: »Syng mig hjem!« gjøre sit til at lede vore sjømænds sind og hjerter mod hjemmet hernede og hjemmet histoppe!

p. t. Asker, december 1908.

Schartum.

Mine «Brødre På Havet»

Jørund Fluge Samuelsen – munnspill/kor
Patrick Hilmar Ingvaldsen – el bass/kor
Markus Ferdinand Sørheim Vik – gitar/elgitar/kor
Joseph Riley Kemple – gitar/elgitar/kor
Øyvind Johansen – trommer
Håvard Dahle – banjo/munnspill/kor

Spilt i inn i Audioskop Studio
Produsent: Jørund Fluge Samuelsen
Mastring: Audun Strype

Fotograf: David Engmo
Grafisk design: Eva Karlsson

10 utvalgte tekster fra

SYNG MIG HJEM

NORSKE SJØMÆNDS SANGBOG

udgivet af Pastor Schartum

HAVET, NR 140, C. U
The Sea

Intet hav, o salig stund,
Du som havets vei maa træde
Dypets røst i bølgens mund
Synes tidt din gravsang kvæde.
Hisset skal vi jubilere
Havet skal ei være mere!

Ak, hvor mangan elsket ven
har som offer havet krævet;
Ungdomsfrisk de kaldtes hen
vildt i storm af hav bortrevet
Hisset skal vi triumfere
Havet skal ei være mere!

O hvor mangan kamp og nød
maa vi her paa havet døie!
Hisset vinker hvilen sød
naar vi lukket maar vort øye
Da skal vi med Krist regjere -
havet skal ei være mere!

Da ei mere storm og stød
Da ei mere vredeølger!
Endt er jammer, endt er nød
og en evig hvile følger.
Synger lov til Herrens ære:
Havet skal ei være mere!

EN LITEN SNEKKE, NR 122, Kingo
This Tiny Boat

Hvad er det for en snekke,
og liden fergebaad
Som har kun bølgedække
Til redning intet raad
Som løftes høit i sky
Kun for saa dybt at bunde
At den vel gaar tilgrunde
Og aldrig sees paany!

BØLGEDANS, NR 134, Pastor Joh. Søholdt
Dancing Waves

:/: Bølgedans, stråleglans :/
Skipet glir i vuggende gang
Henover dekket en munter sang
Skjønne er sjømannens kår!

:/: Bølgesus, bølgebrus :/
Skrøget skjælver og krenger med brak
Slik det går både natt og dag
Haardt er da sjømannes kald!

RUNDT JORDEN, NR 115, Prytz
Over the world

Rundt jorden der flyver en skare,
fra nordiske moderhjem;
saa vidt omkring de fare
med vore skibe frem.
De døier saa mangan trængsel,
de lider saa mangt et savn,
De tæres saa tidt av længsel
Alt efter den rolige havn.

O, tænker paa dem derude
som kjæmper en alvorskamp,
mens stormene hyle og tude
Og sjøen staar i en damp.
O, tænker paa dem naar de drage
i fremmede havne ind
Og ingensteds de kan tage
en kvægende drik for sit sind.

O, virker med hjerter og hænder,
alt hvor de end mon gaaved
jordens ytterste ender
de sjømandskirker maa faa!
La aldrig dem føden savne,
den føde, som nærer dem,
Der stunder engang at havne
i himlens delige hjem.

MEDVIND & MOTVIND, NR 133, Pastor C. J. Boye
With the Wind, Against the Wind

Trillende vover og fraadende bølger,
medvind og motvind, de skifte paa hav,
skiftende skygang paa solskinnet følger,
det er vor fart mellem vugge og grav.

Veirenes spil er som menneskenes tanker,
stolt svulmer seilet, mens lykken er god;
Kneisende høimast, og tykkeste planker
brydes og briste, saa falder vort mod

NORGES KYST, NR 116, Jonas Dahl
Shores of Norway

Det blaaner vide om Norges kyst,
det blinker av seil paa vande,
det bølger av mod i unge bryst,
der speides mod nye strande.
Den moders glæde og faders haab
De dukkende skuder mande.

Der stiger bønner i ensom kveld
Fra hustruens hvidmaltehytte
Til havets brøl, og skoddernes smeld
maa øret bankende lytte:
Guds almagts haand være skibets tjeld
og naadig min mand beskydte!

Der ankres muntert hos fremmed folk,
der springes paa brede brygger,
fra lastens huler med skjulte dolk,
der lister lurende skygger.
Men Gud er trofast, han ; han følger med;
Selv der han kirkely bygger.

Der løftes spørgende øine smaa
«Mor, kan ikke far snart ventes?»
der rettes kikkert mod fjerne blaa,
for- tenk om skibet hans kjendtes
Gud vække den far som glemte sit hjem
Fra himlen kan haabet hentes.

Der seiles ind ad den kjendte fjord
hvor gjensynets glæde drøftes.
Se der, i baadstøen vifter mor,
av baden lillegut løftes.
Gud trøste den som faar sorg ombord
hvis glæde af døden røvtes.

Gud signe, Gud signe hver sjømand kjæk
i hytten og frem under fokken,
Og alle hjemme som gaar og har træk
ved tavlen, gryden og rokken!
Gud signe brevene, pen og blæk,
Guds fred over sjømandsflokken!

LYS FRA LAND, NR 132, Bliss
Landlanterns

Naaden lyser over landet
Evig gjennem tidens nat
men langs livets mørke strande
Os med blus har Herren sat.

Kor:
Lader eders lamper brænde,
Lad det skinne over sjø!
Folk i dødens nød kan hænde,
Da vil frelses fra at dø.

Mørk er syndens nat, og vrede
bølger larme under strand.
Længselsfulde øine lede
Bange efter lys fra land.

Kjære, kvik din matte lampe,
At ei nogen skal forgaa
under frugtesløse kampe
før sin frelses havn at naa!

STORM OG STILLE, NR 124, Sigvald Skavland
Thunder and Quiet

Storm og stille, o, du lille
lille skib paa sjøen der.
O, hvor mange tusind gange
Var du døden ganske nær!
Stormen suste, dybet bruste,
Du sank ned i dødens favn.
Se, i ømme, stille drømme
Slumrer han i skibets stav.

RO RO, NR 125, ukjent
Row, Row!

Lysglimt i mørket, brødre, frygt nu ei mer!
Ser op til morgenstjernen, redning er nær!
Vraget er synkeferdig, kald alle mand!
Kommer ned i redningsbaaden! hist ser vi
land.

Kor:
Ro, ro for land brødre,
ro, ro for land!
Sikker er redningsbaaden,
frelses vi kan!
Kjæmper for livet brødre,
hjælp til alle mand,
bryd igjennem braadt og brending,
nu ser vi land!

Bliv ei paa vraget, broder, tænk paa dit vel!
Sikker er redningsbaaden, frels nu din sjæl!
Ser du ei sjælefienden! Fly, mens du kan!
Farer truer, døden venter, søg under land!

Kom ned i redningsbaaden! Her er der ly,
Høi gaar jo sjøen brødre, hør stormens gny!
Ænds ei dens vilde rasen, holder kun stand!
Hisset ser vi morgenstjernen, styr imod land!

Skyerne spredes, broder, opløft dit blik!
Nu skinner morgensolen, mørket forgik.
Sikre i redningsbaaden, syng alle mand:
Pris og ære, halleluja! Vi er ved land!

SYNG MEG HJEM, B. Bjørnson
(ikke nummerert, står skrevet for forordet)
Sing Me Home

Syng mig hjem om I kan,
jeg vil dø i mit land;
syng mig frem til mit hjem,
jeg vil dø i et syn af de blaa-hvite bryn
af vor jord hos min mor.
Jeg vil dø i den tro
at de alle var go.
I skal se at den kulde de gav
dugger av paa min grav,
this min sang staar i vaar
bak den barm, som var haard,
og gjør klar, hvem jeg var.
Syng mig frem over hav,
syng mig hjem til en grav
i vor jord hos min mor!

TAKK TIL:

Mine «brødre på havet»: Patrick, Markus, Riley, Håvard og Øyvind. Fantastiske Jørund for et uforglemmelig samarbeid. En spesiell takk til Ottar som gav meg bokskatten. Dyktige David for de fine bildene. Takk til Marie Klåpbakken, familie og venner. Takk til Tiril og Sigurd for evig inspirasjon og glede. Takk til muttern for pågangsmot og viljestyrke gjennom de siste tjue åra, og tusen takk Ta:lik for muligheten.

HAVET 03:01
EN LITEN SNEKKE 03:51
BØLGEDANS 03:34
RUNDT JORDEN 03:59
MEDVIND OG MOTVIND 02:41
NORGES KYST 04:53
LYS FRA LAND 04:09
STORM OG STILLE 01:24
RO RO! 04:56
SYNG MEG HJEM 03:33